

Dissertationi Inaugurali De Apoplexia Die XXIV. April. MDCCXXVIII.
Habendae Praemisum : Ienae, Dominica Iubilae MDCCXXVIII.
Medicae Facultatis Decani Hermannii Friderici Teichmeyerii ... Programma
Invitatorium De Magna Cerebri Valvula

Teichmeyer, Hermann Friedrich

4 Diss.med.33(68)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00032775

urn:nbn:de:urmel-02f3a179-ca10-44cf-987a-4b51800846de-00018619-11

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>



68.

MEDICAE FACULTATIS DECANI
**HERMANNI FRIDERICI
TEICHMEYERI**

PHILOSOPHIAE ET MEDICINAE DOCTORIS, ANATOMIAE, CHIRUR-
GIAE AC BOTANICES PROFESSORIS PUBLICI ORDINARIJ,
ET REG. SOC. SCIENT., BORVSS. SOCIJ

PROGRAMMA INVITATORIVM

DE
**MAGNA CERE-
BRI VALVULA,**
DISSERTATIONI INAUGVRALI
DE
APOPLEXIA

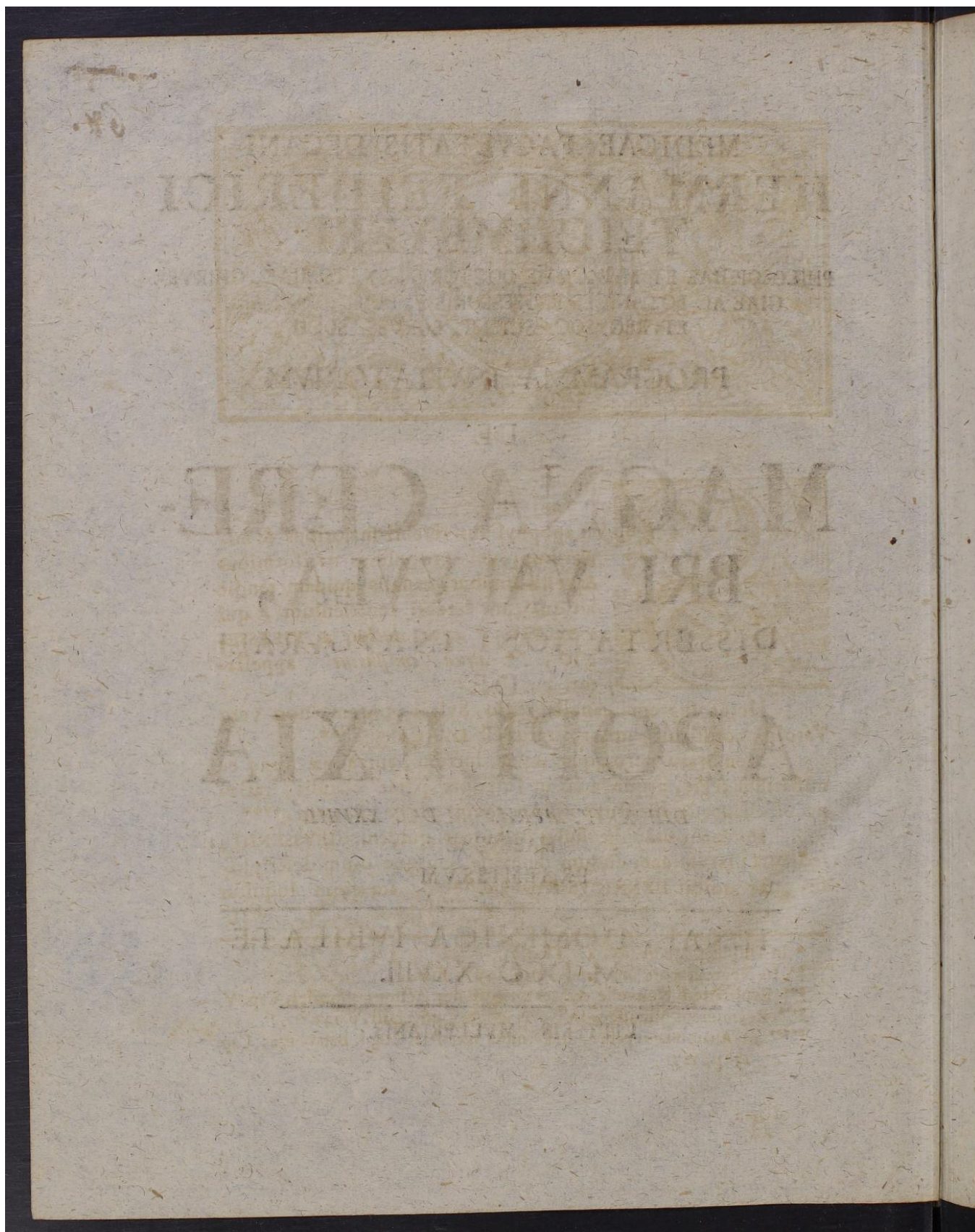
DIE XXIV. APRIL. M DCC XXVIII.

HABENDAE
PRAEMISSVM

GENAE, DOMINICA IUBILATÆ
M DCC XXVIII.

LITTERIS MÜLLERIANIS.

urn:nbn:de:urmel-02f3a179-ca10-44cf-987a-4b51800846de-00018619-11



urn:nbn:de:urmel-02f3a179-ca10-44cf-987a-4b51800846de-00018619-21



Vb apophysibus cerebri majoribus & minoribus, vel processibus natiformibus & testiformibus, canalis quidam tendit ad quartum cerebri ventriculum, qui a SYLVIO * aquæ ductus a VIEVSSENIO, ** aquæ emissarius appellatur.

Hujus suprema canalis regio Sylvii pontem, non vero Varolii, constituit, uti arbitratus est DVNCANVS. ***

Membrana vero, quæ aquæ ductum, aut aquæ hunc emissarium tegit, atque eum in inferiore parte claudit, ratione officii atque structuræ *valvula cerebri major* salutatur. ****

Inventio valvulæ hujus tribuitur quidem VIEVSSENIO, sed WILLISIVM eam dudum detexisse, ejusque usum descripsisse, recte judicat HENRICVS RIDLEY. ***** Ita enim loquitur

)(2

WIL-

* In Disputat. Medic. N. 4. Thes. 21.

** In Nevrographia universali, pag. 143. in fine.

*** Explication Nouvelle & Mechanique des Actions animales, Cap. V.

**** Reymundus Vieussens in Nevrographia universali, p. 143.

***** In Anatomia cerebri, in Latinum translata, Lugd. Batav. 1725. Cap. 13. p. 127.

WILLISVS : * *Alterum foramen posterius in ventriculum quartum, qui subter cerebellum consitus est, aperitur; quod foramen membrana tenni obtegitur, qua ipsius ac cerebelliorum succingens, præcavei, ne humores, e ventriculo quarto, aut cerebelli confinis derivati, alio, quam in istud foramen, decidant.*

Hæc pellicula, valvulam cerebri constituens, est densa & medullaris membrana, secundum supra citatum RIDLEY, pagina allegata; secundum IOANNEM MVNNICK, Ultrajectinum quondam Anatomicum, ** & VIEVSSENIUM *** crassa, mollis & subcinerea, non nihil tamen pellucida, adhærens inferiori parri processus testiformis, aliquantulum post transversum illum medullarem processum ascendens ex natibus ad cerebellum, in ejus expansione postica usque ad anteriorem processum vermicularem cerebri, nusquam autem ad ullam partem pontis Varolii, ut vult VIEVSSENIUS, qui cum DVNCANO erronee hoc loco sensisse videtur.

Si supra memorati vermicularis cerebri processus exterioris pars inferior digito attollatur, ut detegatur posterior processus vermiformis, & in conspectum prodeat calamus scriptorius, raro contingit, ut in oculos incurrat valvula hæc, sed facile manifestatur, si pars superior processus vermicularis exterioris, vel anterioris, digito deprimitur. Si vero in foramen, sub glandula pineali situm, sive, quod idem est, in ventriculum tertium, ejusque partem posteriorem, flatum per tubum moderate immittimus, statim attollitur dicta valvula. Si denique cerebellum longitudinaliter & perpendiculariter in duo latera dividitur, ut utrinque substantiæ cerebelli, tum cinerea, tum medullaris, radii, sive tractus, arborum ramificationes imitantes, appareant, tota valvula denudata conspicitur, inprimis, si bina latera reclinantur.

Hæc valvula cerebri in superiore parte, ubi cum testibus

* In cerebri Anatomie, Cap. XIV. pag. m. 72. in fine.

** In libro de Re Anatomica, pag. 161.

*** In Neurographia universali, pag. 148.

bus & natibus cohæret, tenuior est paululum, in parte inferiori vero, ubi descendit calamus scriptorium versus tunica hæc crassior & densior, imo quasi musculosa, vel tendinosa, fere evadit.

Indicavit quidem VIEVSSENIVS medullaria ligamenta, transversim supra hujus membranæ tractum expansa, sed, uti videtur, non accurate illa descripsit. Originem enim ducunt hæc ligamenta medullaria, vel potius nervosa, ex binis pedunculis lateralibus, calamus scriptorium formantibus, & a protuberantia annulari originem ducentibus, qui processus a WIL-
LISIO *pyramidalia corpora* salutantur.

Hæc strata medullaria dividunt valvulam in partem minorem, sive superiorem, & partem majorem, sive inferiorem, & revera nihil aliud sunt, quam corpora nervosa & tendinosa, in hac valvula absolute necessaria. Nam tota valvula nihil aliud fere est, quam musculus, suis tendinibus & nervis instructus, uno verbo embolus, lympham cerebralem ex hoc ventriculo exprimens, eamque, per pontem tum Sylvii, tum Varolii, infundibulum versus, ducens.

Sed ea, quæ de valvula cerebri adhuc restant, ulterius persequi, instituti ratio jam non permittit. Veniendum enim ad illum, cujus honori hoc scriptionis genus dicavimus, Virum nempe Clarissimum & Eruditissimum,

IMMANVELEM EGGERTVM,

Elbingensem Borussum,
artis nostræ candidatum dignissimum.

Natus is est Elbingæ, urbe Borussæ, ob mercaturam celeberrima, anno salutis humanæ M DCC II. die XXIV. Martii, patre MICHAELE EGGERTO, cive & mercatore spectabili; matre vero foemina, virtutis laude conspicua, ANNA MARIA, nata BÜRTZELINA.

)(3

Ab

Ab his suis, adhuc viventibus, parentibus, optime educatus, informationique privatorum præceptorum traditus est, ut morum & veræ pietatis fundamenta in iuventute caperet: Quo factò scholæ publicæ, pro moribus & studiis ulterius formandis, & litteris humanioribus bonisque artibus addiscendis, concreditus fuit, & in ea præceptoribus fidelissimis, inter quos in specie laudat Dn. CHRISTIANVM IACOBVM KOITSCHIVM, Rectorem & Professore Elbingensem percelebrem.

M DCCXXII. suasu & consilio venerandorum parentum, Thorunium se contulit, ut in illustri, quod ibi florebat, Gymnasio sub manu ductione eruditissimorum Professorum, & in specie Viri admodum reverendi atque clarissimi, Dn. IENICHII, Pastoris & Rectoris Thoruniensis, & prænobilissimi atque experientissimi Dn. D. SCHVLZII, Physices Professoris celeberrimi, ad altiora studia, partim in Linguis, partim in Philosophia, partim etiam in ipsa re Medica, se præparare posset. Quorum omnium singularem industriam, favorem atque amorem grata mente adhuc colit.

Elapso biennio, & quod excurrit, cum dignus judicaretur, qui studia academica tractaret, revocatus in patriam ab optimis parentibus fuit, quoniam veneranda mater tunc temporis gravi Apoplexia corripiebatur, a qua tamen per Dei gratiam fuit liberata.

Anno M DCCXXIV. ex voluntate & nutu patronorum, & mandato parentum, almam nostram Salanam salutavit, atque a Pro - Rectore tunc temporis Magnifico, Dn. IOHANNE REINHARDO RYSIO, Linguarum orientalium atque sacrarum Professori publico ordin. celeberrimo, in numerum studiosorum receptus est.

In Philosophicis doctrinis ab Excellentissimi & celeberrimi Dn. IQ. IACOB. SYRBII, & in Mathesi integra a Magnifici h.t. Pro - Rectoris, Dn. IOHANNIS BERNH. WIDEBVRGII, Mathematicum P. P. O. celeberrimi, ore pependit, quorum collegia omni studio & diligentia vilitavit.

Ad

Ad Medicam doctrinam sese applicans, Facultatis nostræ Medicæ Professores ac Doctores omnes atque singulos Præceptores sibi elegit fidelissimos, eorumque dexteritatem in informatione submissa mentis gratitudine agnoscit.

Audivit Excellentissimum atque Experientissimum Dn. D. TO. ADOLPH. WEDELIVM, Serenissimorum Saxonix Ducum Consiliarium, & Professore P. O. Chymix & Praxeos celeberrimum, partim publice, partim privatim profitentem Institutiones Medicas, Physiologiam, Pathologiam, Methodum medendi generalem & specialem, Febriumque doctrinam & curationem.

Excellentissimi ac Experientissimi Dn. D. IO. IACOB. FICKII, Archiatri Saxonici, & P. P. O. celeberrimi, prælectionibus Chirurgicis atque Botanicis interfuit, nec minus eum, publice cadaver virile secantem & demonstrantem, vidit.

Señatus est Excellentissimum ac Experientissimum Dn. D. SIMON. PAUL. HILSCHERVUM, P. P. O. celeberrimum in Anatomicis, Osteologicis, Physiologicis, Pathologicis, Chymicis atque Botanicis.

Non exiguum quoque emolumentum exercitationibus Physiologicis publicis Excellentissimi & Experientissimi Dn. D. GEORG. ERHARD. HAMBERGERI, Philosophix & Medicinæ P. P. celeberrimi retulit.

Experientissimi Dn. D. HENRICI IACOB. STÜVENII, Serenissimi Saxonix Ducis Isenacensis Medici aulici dignissimi, hospitis sui honoratissimi, collegia de morbis mulierum & infantum, materiæ medicæ, de formulis præscribendis & pathologico. semiotica magno cum fructu & laudabili diligentia visitavit.

Cum me denique testem diligentix & profectuum suorum appellare amet, fateri fas est, eum tum in collegiis meis Physicis experimentalibus, tum Anthropologicis, tum denique Botanicis atque Chirurgicis sedulo mihi adfuisse.

Profectis ita & sat maturatis studiis cum nihil deesset,
quam

quam ut colophonem adderet, nutu parentum modeste petiit inscribi in candidatorum numerum.

Admissus ad examina sufficientissime eruditionem in omni parte Medicinæ probavit, & desiderio vostro satisfecit. Ideo non dubitavit Facultas nostra, ei aperire fores ad Dissertationem solennem *de Apoplexia*, publice in cathedra medica meo sub præsidio die 24. April. habendam.

Huic panegyri ut Magnus Dn. Pro-Rector, Illustrissimi Domini Comites, Professores omnium Facultatum Excellentissimi, Doctores & hospites omnium ordinum & dignitatum honoratissimi, omnesque artis salutaris fautores interesse, atque honorifica sua præsentia auctum hunc illustriorem reddere velint, nomine collegii nostri medici perofficiose & peramanter rogo atque contendo. P. P. Dominica Iubilare, anno M DCC XXVIII.

